

de afholdelse af valg af kurator. Da et sådant bostyre imidlertid vil tyngte boets afvikling, forudsættes det, at bestemmelsen kun bringes i anvendelse i undtagelsestilfælde. Som en mellemvej vil skifteretten altid kunne drøfte forholdene med kreditorerne og derefter udpege en bobestyrer eller flere bobestyrere.

Hvor udvidet bostyre er foreskrevet, sluttes boet i det hele efter reglerne i konkursloven, idet dog tvister om opgørelsen ikke behandles efter konkurslovens § 151, stk. 1, 2. pkt., med henvisninger, men efter reglerne i forslagets kapitler 23-25 og 27-29.

Afgørelse efter stk. 2 bør så vidt muligt træffes i forbindelse med afgørelsen om insolvensbehandling efter § 69, stk. 1, men kan, hvor forholdene gør det ønskeligt, træffes senere.

Til § 71

Bestemmelsen svarer til den gældende konkurslovs § 92.

Da denne bestemmelse alene vedrører dødsboer, der efter forslaget ikke længere tages under konkursbehandling, men behandles efter de nye regler om insolvente dødsboer, foreslås bestemmelsen overført fra konkursloven til lov om skifte af dødsboer.

Til § 72

Efter den gældende skiftelovs § 44 finder en række af konkurslovens bestemmelser, herunder konkurslovens kapitel 7 om gensidigt bebyrdende aftaler, anvendelse på gældsfragørelsesboer med de ændringer, der følger af forholdets natur og således, at der i stedet for konkursdekretets afsigelse regnes med tidspunktet for dødsfaldet. Reglerne, der gælder, uanset om boet er solvent eller insolvent, antages også at finde anvendelse i udsættelsesperioden. Afdødes medkontrahenter kan således straks efter dødsfaldet forlange, at boet beslutter, om det vil indtræde i gensidigt bebyrdende aftaler, jf. konkurslovens § 55. Tages der ikke snarest muligt efter dødsfaldet fra boets side stilling til, om boet skal indtræde i sådanne aftaler, vil der være risiko for, at aftalerne misligholdes og ophæves af medkontrahenterne med den følge, at boet lider tab. Ved anvendelsen af konkurslovens regler på dødsboer, er det imidlertid et væsentligt problem, at et bostyre som regel først etableres efter udløbet af de i konkursloven fastsatte frister. Indtil et bostyre er etableret, er det efter den gældende retstilstand skifteretten, som på boets vegne må tage stilling til spørgsmål vedrørende eventuelle gensidigt bebyrdende aftaler. Da det imidlertid på dette trin af bobehandlingen er vanskeligt for skifteretterne at skulle tage stilling til spørgsmål af denne karakter, har skifteretterne, såfremt sådanne spørgsmål fore-

ligger, i almindelighed valgt hurtigst muligt at tage boet under gældsfragørelsesbehandling, således at et egentligt bostyre kan etableres.

For at imødegå dette problem er der ved lovforslagets § 12 givet skifteretten mulighed for om nødvendigt at udpege en midlertidig bobestyrer, der kan varetage boets anliggender, herunder sikre en hurtig stillingtagen til gensidigt bebyrdende kontrakter. Samtidigt hermed lægges der op til, at bestemmelserne i konkurslovens kapitel 7 om gensidigt bebyrdende kontrakter ikke skal finde anvendelse i tidsrummet fra dødsfaldet og indtil boets berigtigelse. Først når boets insolvens er fastslået, bliver konkurslovens bestemmelser anvendelige.

Bestemmelsen i lovforslagets § 72 er udtryk for, at der fra et bostyres etablering skal gælde en regel, der svarer til konkurslovens. Før et bostyre er etableret, bør der således kun opstå massekrav, hvor ydelsen har været til gavn for boet.

Bestemmelsens *nr. 1* angår løn m.v. til en arbejdstager for arbejde, som den pågældende har udført efter anmodning fra boet. Reglen angår alene den del af et lønkrav m.v., der relaterer sig til arbejde, der efter anmodning er udført for boet. I tilfælde, hvor en af afdøde ansat medarbejder fortsætter arbejdet, uden at boet har anmodet derom, bliver arbejdstagerens krav stillet som krav fra den forudgående periode, jf. forslagets § 70, stk. 1, med henvisningen til konkurslovens § 95, nr. 1. Der henvises i øvrigt til konkurslovens § 63, stk. 2, 2. pkt.

Tilsvarende gælder efter bestemmelsens *nr. 2* for den del af et leje- eller forpagtningsskrav, der refererer til en periode, hvor boet faktisk har benyttet ejendommen, f.eks. til opbevaring af indbo.

Bestemmelsens *nr. 3* svarer til konkurslovens § 16 c, stk. 2. Er overgivelsen sket inden dødsfaldet, kan reglen ikke anvendes, og der er ikke krav på tilbagelevering. Havde yderen kendskab til dødsfaldet, kan tilbagelevering m.v. ikke forlanges på grundlag af bestemmelsen. Reglen finder kun anvendelse, hvor boet – og ikke uvedkommende – har rådet over ydelsen. Den angår også tilfælde, hvor ydelsen, f.eks. vand, gas, telefon m.v. er leveret efter dødsfaldet, men uden at leverandøren m.fl. havde kendskab til dette.

Bestemmelsens *nr. 4* svarer til konkurslovens § 94, nr. 2, og skal fortolkes i overensstemmelse med den praksis, der er dannet om denne bestemmelse.

Aftaler indgået af en efterlevende ægtefælle eller af en arving, vil efter omstændighederne efterfølgende kunne godkendes af boets bobestyrer med den virkning, at kravet stilles efter konkurslovens § 93.

Stilling som massekrav efter konkurslovens § 93, nr. 3, får efter forslaget tillige omkostninger ved bo-